

Kniha Daniel – číslo dvadsaťtri

Posmievači

Jeff Pippenger

2023-12-18

Sestra Whiteová uviedla, že keď budú veľké budovy mesta New York zrútené, naplní sa Zjavenie, 18. kapitola, verše 1 až 3.

Potom som videl iného anjela zostupovať z neba, ktorý mal veľkú moc; a zem sa rozžiarila jeho slávou. A zvolal mocne silným hlasom: Padol, padol veľký Babylon a stal sa príbytkom démonov, pelešou každého nečistého ducha a klietkou každého nečistého a ohavného vtáka. Lebo všetky národy pili z vína hnevu jeho smilstva a králi zeme s ním smilnili a kupci zeme zbohatli z hojnosti jeho prepychu. Zjavenie 18:1–3.

Do 11. septembra 2001 „králi“ zeme už smilnili s rímskou cirkvou. Po druhej svetovej vojne prezident Harry S. Truman po prvý raz v roku 1951 vymenoval veľvyslanca pri Vatikáne. Jeho pokus vytvoriť politický vzťah s pápežstvom Kongres Spojených štátov rozhodne odmietol, avšak o niekoľko desaťročí neskôr to už neplatilo, keď prezident Ronald Reagan v roku 1984 vymenoval veľvyslanca pri Vatikáne. Do roku 2001 všetky národy smilnili s Vatikánom tým, že nadviazali diplomatický vzťah so smilnicou z Týru.

Do 11. septembra 2001 všetky „národy“ pili víno hnevu jej smilstva. Víno Babylonu predstavuje všetky rozličné nepravdy, ktoré predkladá pápežstvo, no jedna osobitná odroda vína, ktorá je v týchto veršoch označená, je víno hnevu jej smilstva. Hnev pápežstva je jeho prenasledovanie tých, s ktorými nesúhlasí. Toto prenasledovanie uskutočňuje tým, že na vykonanie svojej špinavej práce využíva moc štátu. Víno jej hnevu je jej osobitná fľaša bludu, ktorá predstavuje čin použitia štátu proti tým, ktorých považuje za heretikov.

V období od 11. augusta 1840 až do 22. októbra 1844 sa mileritný adventizmus, ktorý bol vyvolaný z temného stredoveku a ktorý sa oddelil od protestantských cirkví, ktoré sa vtedy stali dcérami Ríma, stal pravým protestantským rohom na novopovstalej šelme zo zeme. Peter označuje charakteristiky tohto novo vyvoleného Božieho ľudu ako národa.

Ale vy ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, zvláštny ľud, aby ste zvestovali cnosti Toho, ktorý vás povolal z temnosti do svojho predivného svetla; vy, ktorí ste kedysi neboli ľuďom, ale teraz ste ľud Boží; ktorí ste nedosiahli milosrdenstvo, ale teraz ste dosiahli milosrdenstvo. 1 Peter 2:9, 10.

Do 11. septembra 2001 Cirkev adventistov siedmeho dňa už prijala a často využívala politickú štruktúru vlády Spojených štátov na útok proti tým, ktorých považovala za heretikov. Dávno pred rokom 2001 adventisti už pili zo zvláštneho vína Babylonu, ktoré predstavuje používanie štátnej moci na útok proti tým, ktorých považovali za heretikov.

Efraim je symbolom vzbury Jeroboáma a severného kráľovstva Izraela a Izaiáš začína dvadsiatu ôsmu kapitolu tým, že Cirkev adventistov siedmeho dňa oslovuje ako opilcov Efraima.

Beda korunou pýchy, opilcom Efrajima, ktorých slávna krása je vädnúcim kvetom, ktorí sú na vrchole úrodných dolín tých, čo sú premožení vínom! Hľa, Pán má mocného a silného, ktorý ako krupobitná smršť a zhubná búrka, ako prival mocných, rozvodnených vôd, zrazí rukou k zemi. Koruna pýchy, opilci Efrajima, bude pošliapaná nohami; a slávna krása, ktorá je na vrchole úrodnej doliny, bude vädnúcim kvetom a ako skoré ovocie pred letom, ktoré ten, kto ho zazrie, len čo ho má v ruke, zhltne. V ten deň bude Hospodin zástupov korunou slávy a diadémom krásy ostatku svojho ľudu a duchom súdu tomu, kto sedí na súde, a silou tým, ktorí odrážajú boj pri bráne. Ale aj títo poblúdili pre víno a pre opojný nápoj zišli z cesty; kňaz i prorok poblúdili pre opojný nápoj, sú pohltení vínom, zišli z cesty pre opojný nápoj; blúdia vo videní, potkávajú sa v súde. Lebo všetky stoly sú plné vývratkov a nečistoty, takže niet čistého miesta. Izaiáš 28:1–8.

Tretie beda prišlo 11. septembra 2001 a prišlo na „korunu“, predstavujúcu vodcovstvo „opilcov Efraimových“. Nezaútočilo na ústredie cirkvi v Marylande lietadlom plným paliva, ale označilo ich neschopnosť rozpoznať, že príchod islamu tretieho beda bol začiatkom posolstva neskorého dažďa tretieho anjela. Samého začiatku toho posolstva a diela, o ktorých vyznávajú, že boli vzbudení, aby ich zvestovali. Sú označení nielen ako koruna, ktorá predstavuje vodcovstvo, ale ako „koruna pýchy“, čím sa určuje jedna z dvoch tried uctievačov, ktorá bola a je vytváraná v spore druhej kapitoly Habakuka. Dňa 11. septembra 2001 Habakukovi strážcovia zaujali svoje stanovišťa v boji pri bráne.

Brány Jeruzalema sú miestom, kde sa uskutočňoval styk obyvateľov Jeruzalema. Bitka pri bránach predstavuje „rozpravu“ z predchádzajúcej kapitoly Izaiáša, ktorá sa začala v deň východného vetra (v deň islamu). Dve triedy Habakukových čítateľov v danom úryvku sú predstavené dvoma korunami. Opoilci Efraimovi, ktorí už v tom čase použili moc štátu, aby zvíťazili vo svojich sporoch proti tým, ktorých pokladali za heretikov, sú postavení do protikladu s korunou Hospodina zástupov. Keď je Kristus predstavený ako Hospodin zástupov, je to symbol jeho diela ako vodcu svojho vojska. Bitka pri bráne je bojom, ktorý predstavuje rozprava o pravej a falošnej teológii.

Ako opilci Efraima nie sú predstavení iba vedúci Generálnej konferencie, ale aj kňazi (pastierska služba) a proroci (teológovia a vychovávateľia) zblúdili pre opojný nápoj. Ako hovorí Izaiáš v úvodných veršoch svojho proroctva, ide o celú cirkev.

Videnie Izaiáša, syna Amósovho, ktoré videl o Judsku a Jeruzaleme za dní judských kráľov Uziáša, Jótama, Achaza a Chizkiju. Počujte, nebesia, a načúvaj, zem, lebo Hospodin hovorí: Vychoval som synov a povýšil ich, ale oni sa vzbúrili proti mne. Vôl pozná svojho majiteľa a osol jasle svojho pána, ale Izrael nepozná, môj ľud nerozumie. Ach, hriešny národ, ľud obťažný nepravosťou, semeno zločincov, deti skazené: opustili Hospodina, popudili Svätého Izraelovho k hnevu, odvrátili sa späť. Prečo by ste mali byť ešte ďalej bití? Len sa budete ešte viac búriť. Celá hlava je chorá a celé srdce zomdlené. Izaiáš 1:1–5.

Hriešny národ je chorý a prekročil čas, keď by ešte bolo možné poskytnúť nejaký liek, ktorý by zmenil jeho srdce a myseľ. Izaiáš označuje opilcov za tých, ktorí zišli z cesty, a Jeremiáš túto cestu označuje ako „staré chodníky“. Dňa 11. septembra 2001 začal padať neskorý dážď a Jeremiáš uvádza, že keď kráčame po starých chodníkoch, ktoré sú „cestou“, z ktorej opilci zišli, nachádzame odpočinok neskorého dažďa.

Takto hovorí Hospodin: Zastaňte sa na cestách a hľadajte, pýtajte sa na pradávané chodníky, kde je dobrá cesta, a choďte po nej, a nájdete odpočinok svojim dušiam. Ale povedali: Nepôjdeme po nej. Ustanovil som nad vami aj strážcov so slovami: Počúvajte zvuk trúby. Ale povedali: Nebudeme počúvať. Preto počujte, národy, a vedz, ó zhromaždenie, čo je medzi nimi. Počuj, ó zem: hľa, privediem zlo na tento ľud, ovocie ich zmýšľania, pretože nepočúvali moje slová ani môj zákon, ale ho zavrhl. Jeremiáš 6,16–19.

Opilci Efraimovi zišli z cesty 11. septembra 2001 a obrátili sa „naspäť chrbtom“ v roku 1863, keď začali proces odmietania „starých ciest“. Práve v „starých cestách“ sa nachádza odpočinok a občerstvenie neskorého dažďa a tento dážď sa začal práve v tom čase, keď nad nimi bolo vyslovené „Beda“. Tretie „Beda“ islamu bolo pre korunu pýchy Efraimovej nerozpoznatelné, lebo postupne odmietali základné pravdy, ktoré určujú úlohu islamu v proroctve. Jeremiáš označuje, že v tom čase Pán vzbudil strážcov, ktorí sú Habakukovými strážcami, a tí v boji pri bránach hlásali opilcom Efraimovým, že majú počúvať zvuk trúby. Tretie „Beda“, ktoré prišlo 11. septembra 2001, bolo siedmou trúbou.

Izaiáš uvádza, že „zablúdili pre opojný nápoj; blúdia vo videní, potkávajú sa v úsudku. Lebo všetky stoly sú plné zvratkov a nečistoty, takže niet miesta čistého.“ Falšovaný stôl, ktorý bol zavedený v roku 1863, odstránil „sedem časov“ a vyžadoval, aby ho sprevádzal vysvetľujúci leták; predstavuje falzifikát dvoch posvätných tabúl Habakuka. No falšované „stoly“, ktoré opilci použili, sú plné zvratkov a blúdia vo videní. Strážcom u Habakuka a Jeremiáša bolo povedané, že v spore o metodológiu majú napísať „videnie“ na „tabule“, ale falšované tabule opilca predkladajú mylné videnie.

Kde niet videnia, ľud hynie; ale blahoslavený je ten, kto zachováva zákon. Príslovia 29,18.

Opilci Efraimovi zavrhl Boží zákon, avšak kontext „sporu“, bitky pri bráne, je Boží prorocký zákon, ako ho predstavuje metodológia ustanovená v hnutí prvého a tretieho anjela. Keď Izaiáš v prvých ôsmich veršoch dvadsiatej ôsmej kapitoly ustanovil rámec, potom označuje metodológiu, ktorá je neskorým dažďom, a výslovne stotožňuje opilcov s „posmievačmi, ktorí vládnu“, v Jeruzaleme“.

Koho bude vyučovať poznaniu? A koho uvedie do porozumenia náuky? Tých, čo sú odstavení od mlieka a odtiahnutí od prs. Lebo príkaz musí byť na príkaz, príkaz na príkaz; pravidlo na pravidlo, pravidlo na pravidlo; tu trochu a tam trochu. Lebo bude hovoriť tomuto ľudu zajakavými perami a iným jazykom. Tým, ktorým povedal: Toto je odpočinok, doprajte unavenému odpočinúť; a toto je občerstvenie. Ale nechceli počuť. Preto bolo im slovo Hospodinovo: príkaz na príkaz, príkaz na príkaz; pravidlo na pravidlo, pravidlo na pravidlo; tu trochu a tam trochu; aby išli a padli nazad, a boli zlomení, chytení do osídla a lapení. Preto

čujte slovo Hospodinovo, vy posmievační muži, ktorí vládnete tomuto ľudu, ktorý je v Jeruzaleme. Pretože ste povedali: Uzavreli sme zmluvu so smrťou a s peklom sme sa dohodli; keď sa preválí zaplavujúci bič, nepríde na nás, lebo lož sme si urobili útočiskom a pod klamstvom sme sa skryli. Preto takto hovorí Pán Hospodin: Hľa, kladiem na Sione za základ kameň, vyskúšaný kameň, drahocenný uholný kameň, pevný základ; kto verí, nebude sa ponáhľať. A súd položím za meráciu šnúru a spravodlivosť za olovnicu; a krupobitie zmetie útočisko lži a vody zaplavia skryšiu. A vaša zmluva so smrťou bude zrušená a vaša dohoda s peklom neobstojí; keď sa preválí zaplavujúci bič, budete ním pošliapaní. Izaiáš 28:9–18.

„Rozprava“ je tu definovaná slovami: „Koho bude učiť známosti? a komu dá porozumieť učeniu?“ „Koho“ sa vzťahuje na potenciálnych žiakov, no predmetom je porozumenie učeniu, ktoré je známostou. Keď je kniha Daniel odpečatená, dochádza k rozmnoženiu známosti, čo predstavuje vzrastajúce porozumenie pravdám Božieho slova. Slovo „učenie“ znamená súbor vieroučných presvedčení, zásad, náuk alebo pravidiel, ktoré tvoria určitý systém myslenia alebo súbor poznania. Na porozumenie biblickým „náukám“ je nevyhnutná biblická metodológia na utvorenie tohto súboru poznania.

Metodológia je označená takto: „prikázanie na prikázanie, prikázanie na prikázanie; riadok na riadok, riadok na riadok; tu trochu a tam trochu.“ Metodológia, ktorá určila 11. september 2001 ako príchod tretieho „Beda“, je založená na spojení prorockej línie prvého „Beda“ s prorockou líniou druhého „Beda“, čo poskytuje dvoch svedkov línie tretieho „Beda“. Táto metodológia je skúškou „rozpravy“, ktorá vytvára dve triedy čitateľov, lebo „slovo Hospodinovo im bolo prikázanie na prikázanie, prikázanie na prikázanie; riadok na riadok, riadok na riadok; tu trochu a tam trochu; aby šli, a padli nazad, a boli zlomení, a chytení do osídla, a zajatí.“

Päť klopýtnutí posmievačných mužov, ktorí vládnu Jeruzalemu, predstavuje päť bláznivých panien. Táto metodológia je zjavne skúškou, lebo opilci Efraima zavrhlí Jeremiášove staré chodníky, odmietli počúvať trúbové varovanie strážcov, zhotovili falošné stoly a uzavreli zmluvu so smrťou; práve v tom istom čase tí, ktorí nosili korunu Hospodina zástupov v boji pri bráne, uzatvárali zmluvu života.

Dňa 11. septembra 2001 začal padať neskorý dážď, ktorý je odpočinutím a občerstvením, a začalo sa zapečaťovanie sto štyridsiatich štyroch tisícov. Začal sa spor o metodológiu opilcov Efraimových a o metodológiu predstavenú Eliášovým poslom. „Mnohí“ padnú s opilcami, ale tých niekoľko, ktorí budú vyvolení, sú tí, čo očakávajú na Hospodina.

Lebo takto ku mne hovoril Pán mocnou rukou a napomenul ma, aby som nechodil cestou tohto ľudu, hovoriac: Nenazývajte sprisahaním všetko to, čo tento ľud nazýva sprisahaním; nebojte sa toho, čoho sa oni boja, ani sa nestrachujte. Posväťte samého Hospodina zástupov; on nech je vašou bázňou a on nech je vašou hrôzou. A on bude svätyňou; ale aj kameňom úrazu a skalou pohoršenia obom domom Izraela, osídлом a pascou obyvateľom Jeruzalema. A mnohí z nich sa potknú a padnú, a budú rozbití, a budú chytení do osídla a zajatí. Zaviaz svedectvo, zapečat zákon medzi mojimi učeníkmi. A ja budem očakávať na Hospodina, ktorý skrýva svoju tvár pred domom Jákovým, a budem dúfať v neho. Izaiáš 8:8–17.

Izaiáš celkom iste súhlasí so svojimi vlastnými slovami, takže tí mnohí, ktorí padajú v dvadsiatej ôsmej kapitole, sú tí istí, ktorí padajú v ôsmej kapitole. V ôsmej kapitole nachádzame, že ich pád nastáva v čase zapečatovania, ktorý sa začal 11. septembra 2001. Varovanie ôsmej kapitoly znie, aby nechodili „cestou“ tohto ľudu, lebo sú to tí, ktorí odmietli kráčať Jeremiášovou cestou starých chodníkov, kde sa nachádza posolstvo neskorého dažďa. Tí, ktorí padajú v ôsmej kapitole, sú tí, ktorí dôverujú sprisahaniu, predstavujúcemu zvláštne víno Babylonu, ktoré predstavuje sprisahanie cirkvi a štátu s cieľom postaviť sa proti tým, ktorí sú považovaní za heretikov. To, čo spôsobuje ich potknutie v ôsmej kapitole, je kameň úrazu, predstavujúci úplne prvé odmietnutie základnej pravdy v roku 1863, „sedem časov“ z tretej Mojžišovej dvadsiatej šiestej kapitoly, ktoré „stavitelia“ v roku 1863 odmietli. Týmto odmietnutím sa vrátili k metodológii odpadlíckeho protestantizmu, aby odmietli posolstvo, ktoré anjeli odovzdali Williamovi Millerovi.

V dvadsiatej ôsmej kapitole odmietnutie kameňa prináša súd v podobe privalujúcej sa metly, ktorá je biblickým symbolom znamenia šelmy, začínajúceho pri nedeľnom zákone v Spojených štátoch a potom zaplavujúceho celý svet. Pri nedeľnom zákone bude zmluva, ktorú adventistická cirkev uzavrela so „smrťou“ a „pekľom“, zmetená. Keď bude odviata zmluva opilcov Efraimových so smrťou, ich „útočisko lži“ bude odstránené. „Útočisko lži“ apoštol Pavol predstavuje ako lož, ktorá prináša mocné poblúdenie, a mocné poblúdenie, ktoré je vyliate na posmievačných mužov, čo vládnu Jeruzalemu, je odpoveďou na ich nenávisť k pravde.

A toho, ktorého príchod je podľa pôsobenia satana so všetkou mocou a znameniami a lživými zázrakmi, a so všemožným zvodom nepravosti medzi tými, ktorí hynú, pretože neprijali lásku pravdy, aby mohli byť spasení. A preto im Boh pošle mocné poblúdenie, aby uverili lži, aby boli odsúdení všetci, ktorí neuverili pravde, ale mali záľubu v nepravosti. Ale my sme povinní vždy ďakovať Bohu za vás, bratia milovaní od Pána, že si vás Boh od počiatku vyvolil na spasenie v posvätení Ducha a vo viere pravdy; k čomu vás aj povolal naším evanjeliom, aby ste dosiahli slávu nášho Pána Ježiša Krista. A tak teda, bratia, stojte pevne a držte podania, ktorým ste boli vyučení, či už slovom alebo naším listom. 2 Tesaloničanom 2:9–15.

„Útočisko lži“, ktoré vyvolalo „silné poblúdenie“, napokon prináša trest v podobe čoskoro prichádzajúceho nedeľného zákona. Apoštol Pavol označuje skupinu tých, ktorí nemilujú pravdu, a skupinu tých, ktorí sú posvätení pravdou, čím odkazuje na dve skupiny v spore v druhej kapitole Habakuka. V dvadsiatej deviatej kapitole Izaiáš začína zdvojením slova Ariel, ktoré je ďalším menom Jeruzalema.

Beda Arielovi, Arielovi, mestu, kde býval Dávid! Pridávajte rok k roku; nech zabíjajú obete. Izaiáš 29,1.

Symbolické zdvojenie „Ariel“ (mesta Jeruzalem) je opäť odsúdené „beda“. Zabíjanie obetí „z roka na rok“ predstavuje postupnú vzburu, ktorá sa začala v roku 1863. Nasledujúce verše načrtávajú súd, ktorý sa uskutoční nad Cirkvou adventistov siedmeho dňa v období krízy nedeľného zákona. V deviatom verši je označený „div“, ktorý zdôrazňuje spor o metodológiu, a zároveň určuje vzbúrenecký stav adventizmu ako prvok posolstva Polnočného volania, ktoré je tiež spojené s druhým anjelom, ako to predstavuje zdvojenie „Ariel“ v prvom verši.

Zastaňte sa a žasnite; kričte a volajte: sú opití, ale nie vínom; tackajú sa, ale nie od opojného nápoja. Lebo Hospodin vylial na vás ducha hlbokého spánku a zavrel vaše oči; prorokov a vašich vodcov, vidcov, zahalil. A videnie všetkého sa vám stalo ako slová zapečatenej knihy, ktorú podávajú učenému so slovami: Čítaj toto, prosím. A on povie: Nemôžem, lebo je zapečatená. A kniha je podaná tomu, kto nie je učený, so slovami: Čítaj toto, prosím. A on povie: Nie som učený. Preto Pán povedal: Pretože sa tento ľud približuje ku mne svojimi ústami a svojimi perami ma ctí, ale svoje srdce vzdialil odo mňa, a ich bázeň pred mnou je naučená podľa prikázania ľudí, preto, hľa, budem ďalej konať podivné dielo medzi týmto ľudom, podivné dielo a div: lebo múdrosť ich múdrych zanikne a rozumnosť ich rozumných bude skrytá. Izaiáš 29:9–14.

V „spore“, ktorý bol zaznamenaný v dvadsiatej siedmej kapitole a predstavuje argument pravej metodológie proti falošnej metodológii, je opitosť posmievačných mužov, ktorí vládnu Jeruzalemu, označená ako slepota, ktorá bráni vedeniu adventizmu porozumieť zapečatenej knihe. Kniha Daniel a Zjavenie sú tou istou knihou a časť knihy, ktorá je odpečatená tesne pred ukončením času milosti, je Zjavenie Ježiša Krista. Zahŕňa hádanku „ôsmeho, ktorý je zo siedmich“. Je znázornená „tajomstvom“, ktoré Daniel dostal porozumieť v druhej kapitole. Je to „skrytá história“ Siedmich hromov. Je to posolstvo islamu tretieho „Beda“ a posolstvo „Polnočného volania“.

Jednotná kniha Daniela a Zjavenia je daná tým, ktorí boli v Kristových časoch predstavení Sanhedrinom, ktorý symbolizuje systém vedenia, čo sa vyznáva, že zachováva a obhajuje Božiu pravdu, no napokon sa podieľa na ukrižovaní Pravdy. Systém predobrazený Sanhedrinom sú posmešní muži, ktorí vládnu nad Jeruzalemom. Im je daná zapečatená kniha a ich vznešená, vzdelaná a učená odpoveď na otázku, čo tá kniha znamená, je, že ju nemôžu čítať, lebo je zapečatená. Potom je to isté dielo dané stádu, ktoré bolo vycvičené nasledovať iba tých, ktorí sú oddelení ako vodcovia, a ich odpoveďou je, že mu porozumejú len vtedy, ak im posmešní muži, ktorí vládnu nad Jeruzalemom, Sanhedrin posledných dní, povedia, čo znamená.

Metodológia, ktorá bola daná Williamovi Millerovi a potom Future for America, je medzníkom prorockých dejín. Je to medzník, ktorý označuje skúšobnú otázku života a smrti. Bez správnej metodológie je posolstvo neskorého dažďa „ako slová zapečatenej knihy“. Bez posolstva neskorého dažďa je nemožné dosiahnuť skúsenosť, ktorú toto posolstvo vytvára. Táto metodológia je procesom kladenia prorockej línie na prorockú líniu, odtiaľto z Biblie a odtiaľ z Biblie. Spor o metodológiu sa začal, keď bolo prvé posolstvo zmocnené silou, tak v počiatkových, ako aj v záverečných dejinách posledných dní.

V počiatkových dejinách milleritského hnutia sa spor začal 11. augusta 1840 a zopakoval sa na konci týchto dejín v časovom období, keď filadelfské milleritské hnutie prechádzalo do laodicejského milleritského hnutia. Spor sa znovu začal v dejinách laodicejského hnutia tretieho anjela 11. septembra 2001 a opakuje sa na konci tohto hnutia, keď laodicejské hnutie tretieho anjela prechádza do filadelfského hnutia stoštyridsaťštyritisíc. V počiatkovej skúške Milleritov i v záverečnej skúške Milleritov bola táto skúška znázornená metodológiou Eliášovho posla. Ježiš ako Alfa a Omega vždy znázorňuje koniec prostredníctvom začiatku.

Metodiku predkladania „riadok za riadkom“ teraz použijeme, keď sa v nasledujúcom článku budeme zaoberať naším skúmaním štvrtej a piatej kapitoly knihy Daniel.

„Nikto nemá pravé posolstvo, ktoré by určovalo čas, kedy má Kristus prísť alebo neprísť. Buďte si istí, že Boh nikomu nedáva oprávnenie povedať, že Kristus odkladá svoj príchod o päť rokov, desať rokov alebo dvadsať rokov. Preto aj vy buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, v ktorú sa nenazdáte“ (Matúš 24:44). Toto je naše posolstvo, práve to posolstvo, ktoré ohlasujú traja anjeli letiaci prostriedkom neba. Dielo, ktoré sa má teraz vykonať, je zvestovanie tohto posledného posolstva milosti padlému svetu. Z neba prichádza nový život a zmocňuje sa všetkého Božieho ľudu. V cirkvi však prídu rozdelenia. Vytvorí sa dve strany. Pšenica a kúkoľ rastú spolu až do žatvy. “

„Dielo bude naberať na hĺbke a stane sa čoraz vážnejším až do samého záveru času. A všetci tí, ktorí sú Božími spolupracovníkmi, budú nanajvýš horlivo zápasíť za vieru, ktorá bola raz navždy odovzdaná svätým. Nebudú odvrátení od prítomného posolstva, ktoré už osvecuje zem svojou slávou. Nič nestojí za zápas okrem Božej slávy. Jedinou skalou, ktorá obstojí, je Skala vekov. Pravda taká, aká je v Ježišovi, je útočiskom v týchto dňoch bludu...“

„Proroctvo sa naplňalo, riadok za riadkom. Čím pevnejšie stojíme pod zástavou posolstva tretieho anjela, tým jasnejšie budeme rozumieť Danielovmu proroctvu; lebo Zjavenie je doplnkom Daniela. Čím plnšie prijímame svetlo, ktoré predkladá Duch Svätý prostredníctvom posvätených Božích služobníkov, tým hlbšie a istejšie, ba také pevné ako večný trón, sa nám budú javiť pravdy dávneho proroctva; budeme uistení, že Boží muži hovorili, súc nesení Duchom Svätým. Aby ľudia porozumeli výrokom Ducha sprostredkovaným cez prorokov, musia sami stáť pod vplyvom Ducha Svätého. Tieto posolstvá neboli dané tým, ktorí proroctvá vyslovovali, ale nám, ktorí žijeme uprostred udalostí ich naplňania.“

„Necítila by som, že môžem tieto veci predkladať, keby mi Pán nebol dal túto prácu konať. Sú aj iní okrem vás, a nie iba jeden alebo dvaja, ktorí sa podobne ako vy domnievajú, že majú nové svetlo, a sú celkom pripravení predložiť ho ľudu. Bohu by sa však páčilo, keby prijali svetlo, ktoré už bolo dané, a chodili v ňom, a keby svoju vieru zakladali na Písmach, ktoré podopierajú stanoviská, ktorých sa Boží ľud pridŕžoval po mnoho rokov. Večné evanjelium má byť zvestované ľudskými nástrojmi. Máme zaznievať posolstvá anjelov, ktorí sú predstavení ako letiaci prostredkom neba, s posledným varovaním padlému svetu. Ak nie sme povolaní prorokovať, sme povolaní veriť proroctvám a spolupracovať s Bohom pri prinášaní svetla do mysli iných. O to sa usilujeme.“ Selected Messages, kniha 2, 113, 114.